

גליון מס' 1375

האילון

בס"ד מסורת אבות

לע"נ- הצדיק מרן רבנו עובדיה יוסף בן גורג'יה זיע"א, הצדיק הרב יוסף שלום בן חיה משה זיע"א
הצדיק הרב אלעזר בן שמחה זיע"א הצדיק הרב יצחק כדורי בן תופחה זיע"א, הרב אהרון יהודה ליב שטיינמן זצוק"ל
הצדיק הרב מרדכי צמח בן מזל זיע"א הצדיק הרב יעקב בן מרגלית זיע"א, הרב יוסף פלבני זיע"א הרב הצדיק אלעזר מרדכי בן יצחק זצוק"ל

נא לא לקרוא את העלון בזמן התפילה וקריאת התורה!

כניסת השבת: 18:06

צאת השבת: 19:18

ר"ת: 19:55

הנהגות מוסריות הרמוזות ב'ארבעת המינים'

נאמר בתורה 'ולקחתם לכם' ומובא בגמרא 'ולקחתם'- שתהא לקיחה ביד כל אחד ואחד. 'לכם'- משלכם. כל אחד ואחד חייב ליטול ארבעת המינים, לא כמו שופר למשל, שאחד תוקע וכולם יוצאים ידי חובה. זוהי לקיחה מיוחדת, ומעלה מיוחדת יש בה.

בעל 'ספר החינוך' והחיד"א המשילו את ארבעת המינים לאיברים בגוף האדם:

אתרוג דומה ללב, והנמשל הוא שהאדם חייב לעבוד את ה' יתברך בכל ליבו. על האתרוג להיות בלי פגם או נקב, וללא שינוי מראה. וכך גם לב האדם צריך להיות תמים ושלים.

לולב צריך להיות בעל שדרה, זקוף. וגם על האדם לעבוד את ה' בקומה זקופה. עליו להיות ישר ולא עקום, כמו הלולב, ולא להשתחוות או להתבזות בפני אחרים, ולא יבוש מפני המלעיגים, לא יטה ימינה ושמאלה, אלא ילך ישר בדרך התורה.

הדס דומה לעיניים. ונאמר 'ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם' ומכאן נלמד שעל האדם לשים לב לעיניו, היכן להסתכל והיכן לא להסתכל.

ערבה דומה לשפתיים- אדם צריך לשמור את פיו, ולשים לב מה ידבר ומה לא ידבר.

אם ניקח מוסר מארבעת המינים 'ולקחתם לכם' בשבילכם, אזי יתקיים בנו סופו של הפסוק 'ושמחתם לפני ה' אלוקיכם', זוהי השמחה השלימה והאמיתית לפני בורא עולם.

חג שמח שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל נזכה כל בית ישראל לקיים את חג הסוכות כהילכתו ובהידור רב!

כתוב בשם האר"י שאם היה לנו עיניים לראות את השפע היורד מאת ה' יתברך דרך הסכך והדפנות של הסוכה, היינו מתמלאים שמחה ולא היינו יכולים כלל לצאת מן הסוכה. [סוכה בציון]

בנין ההריסות

ויכין על ידי עשיית הסוכה כי בהיותו בונה סוכתו הוא מתקן כמה בניינים רעים אשר בנה בשמים ממעל ממעליו אשר לא טובים ואת ה' לא דרש ואת מעשה ידיו יהרסם ולא יבנם, ועתה נשוב ובנה חורבות על ידי סגולת עשיית הסוכה בקדושה ובטהרה, ועל ידי מעשה הסוכה הגשמית זוכה לעשות לו סוכה רוחנית בגן עדן. [חמדת ימים]

סוכה – מילוי משאלות ליבר

לטובה

ידועה מעלתה של הסוכה, שזו היתה הבחינה של עם ישראל מול אומות העולם. אין ספק, כי לצאת מביתנו לשבעה ימים בחג הסוכות יש בזה מן ההקרבה, עם זאת יש לכך שכר. אומרים בעלי המוסר, כי ניתן ללמוד זאת מן הפסוק 'ופרוש עלינו סוכת שלום', שהמקיים את מצוות סוכה ככתבה וכלשונוה, יזכה שהקב"ה ימלא משאלות ליבו לטובה = המילה "שלום". "מה שאלתך וינתן לך". הזוכה לקיים סוכה יש בידו לבקש מהקב"ה שימלא כל משאלותיו לטובה. [ליקוטי חפץ חיים]

הילולה דצדיקא

- ☞ אברהם אבינו ע"ה – טו' תשרי. יום ב'.
- ☞ יצחק אבינו ע"ה – טו' תשרי. יום ב'.
- ☞ ר' נחמן מברסלב זצ"ל - יח' תשרי, יום ה'.
- ☞ ר' אליהו מוולינא זצ"ל- יט' תשרי, יום ו'.
- ☞ ר' אליעזר פאפו 'פלא יועץ' זצ"ל- יט' תשרי יום ו'.

האזינו

חצות: 12:36 עלות השחר: 5:13
זריחה 6:24 שקיעה: 18:45

”כי נר מצוה ותורה אור”

”נל עיני ואביטה נפלאות

מתורתך”

עבודת הצדקה בחג הסוכות

השכינה הקדושה נקראת ”סוכת דוד” ובזמן הגלות, כאשר השכינה הקדושה מושלכת בעוונותינו באשפתות וכבודה מושפל עד עפר היא בבחינת ”סוכת דוד הנופלת” ועבודתנו היא להרבות במעשים טובים ולהביא את הגאולה השלימה ולבנות את בית המקדש השלישי, ובזה להקים את השכינה מן העפר ולהושיבה על כסא המלוכה בהיכלה. וישנו כח מיוחד במצוות הצדקה לפעול זאת, וכמו שכתב רבנו הארי ז”ל שלכן צריך לתת צדקה בעמידה דוקא ”כי כיוון שהטעם בנתינת צדקה הוא כדי לתת צדקה לעני שהיא השכינה והמלכות כנזכר, והנה המלכות נופלת לארץ בעוונותינו הרבים, ולכן צריך שיתמנה מעמד ויכוון להקימה ולהעמידה מעומד”. וכן במצות הסוכה ישנו כח מיוחד לפעול זאת, שהרי השכינה הקדושה היא בבחינת סוכה כנ”ל, וכאשר האדם בונה סוכה נאה ומהודרת, ויושב בתוכה מתוך שמחה ורצון טוב, בזה הוא מקים את אותה סוכה עליונה, השכינה הקדושה, מפילתה. ומכיון שלמצות הסוכה ולמצוות הצדקה כוונה אחת - לאקמא שכינתא מעפרא - לכן ישנו עניין מיוחד להרבות בצדקה בחג סוכות דורא עוד יותר מכל זמן אחר, ועל ידי ריבוי בנתינת צדקה בחג סוכות נזכה שתתקיים במהרה בימינו נבואת הנביא עמוס ”ביום ההוא אקים את סוכת דוד הנופלת, וגדרתי את פרציה, והריסותיו אקים, ובניתיה כימי עולם”.

[הרב יורם אברג'יל זצ”ל אמרי נעם]

”נר לרגלי דבריך ואור לנתיבותי”

הלכות סוכה

הסוכה צריכה להעשות משלוש דפנות וסכך. הדפנות שהם כותלי הסוכה ומחיצותיה, אפשר לעשותם מכל דבר העומד בפני הרוח, למעט סדינים וכדומה, שאינם כשרים לדפנות, שהרי רוח מצויה מנודדת אותם, וכל מחיצה שהולכת ובאה ברוח מצויה, אפילו הולכת פחות משלושה טפחים, אינה מחיצה. ואפילו אם עשה מחיצה אחת של סדין ושאר המחיצות עשויות כהוגן, הסוכה פסולה. ויש להזהיר לעושים מחיצות הסוכה, או מחיצה אחת ממנה, מסדינים או מיריעות, שלא יעשו כן, ולהעיר להם שעל ידי כך הם יושבים בסוכה פסולה, ומבטלים מצות סוכה, ומברכים ברכה לבטלה. ואפילו אם עשו המחיצות בסדינים, בתוך חצר אשר לה חומה מסביב, שאין רוח מצויה מנידה אותם יש לפסול הסוכה.

כותל מחובר לקרקע כשר להיות דופן, וכן מעקה של גזוזטרא או מרפסת שיש בו עמודים של ברזל הסמוכים זה לזה, ואין מרחק בין עמוד לחבירו שלשה טפחים דהיינו 24 ס”מ. וכן נסרים ארוכים המושכבים לרוחב הדופן, ומחברים היטב במסמרים, ואין בין נסר לחבירו שלשה טפחים, כשרים לדפנות. ואין צורך למחיצה של שתי וערב, אלא או שתי או ערב לבד כשרים לדפנות. והמחיצה כשרה אף כשהיא עשויה מדברים שאינם ראויים לסכך. ואפשר לעשותה גם ע”י כלים, ארון תיבה, ומחובר חזק כאבנים או ברזל ובצורה שלימה שאין הגשם חודר דרכה. ורק בסכך צריכים להקפיד שיהיה סיכוך כשר.

יש לעשות הסיכוך באופן שהכוכבים הגדולים נראים ממנו, ומכל מקום אם הייתה מעובה כמין בית, אף על פי שאין הכוכבים נראים מתוכה, ואפילו גם ניצוצי השמש אינם נראים מתוכה, כשרה. ואם הייתה מעובה כל כך שאפילו גשמים רבים אינם חודרים לתוכה, יש פוסלים ויש מכשירים, וראוי לחוש לדברי הפוסלים.

אין לסמוך את הסכך ולהעמידו בדבר שאין גידולו מן הקרקע, כגון צנורות של ברזל או רשת וכדומה, ולא בדבר הראוי לקבל טומאה כגון כלי עץ וכיוצא. ויש מכשירים בדיעבד. אבל מותר לתת על צינורות של ברזל קורות של עץ מארבע רוחות הסוכה, ועליהם יעמיד את הסכך שאז נחשבים הצינורות כמעמיד דמעמיד, וזה לא אסרו. וכן אם נתן על הצינורות נסרים דקים להחזיק עליהם ענפי האילן שהם עיקר הסיכוך, שפיר דמי. וכן מותר להעמיד הסכך בנסרים שנעשו מארגזי עץ שנתפרקו, היות שאין עליהם תורת טומאה רק מדרבנן.

[ילקוט יוסף מועדים]

האושפיזין מברכים את מי שנותן לעניים חלק סעודתו

ובשמחתו יתערב לשמח לב עניים ואביונים וזו מצות כל החגים והמועדים, דאי יהו חדי ולא חדי למסכני, עלה כתיב וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. וכל שכן בחג הקדוש הזה דחיובא רמיא לתן לעניים חלק האושפיזין, שאם אינו נותן מקלילין אותו קללות נמרצות האושפיזין, ואם יתן ישא רוב ברכות מהם כמפורש בזהר הקדוש. אי לזאת יחרד האיש וילפת ויהא חפץ בברכה ולא יגרע מלהזמין על שולחנו איזה עני, ואם לא יוכל לעשות זאת לפחות יפריש מממונו לצדקה בערב הרגל על כל סעודה ויאמר בפה מלא, זה אני נותן לצדקה, בשביל חלק אברהם אושפיזא קדישא, וזה אני נותן בשביל חלק יצחק אושפיזא קדישא מסעודתי, וכן על זה הדרך, או ישלח מאכל לעני קודם כל סעודה, ובזה ישא ברכה ורוב טוב.

[פלא יועץ]

מעשה ברבי יהודה החסיד

דרכו של רבי יהודה החסיד זצ"ל, שהיה יושב בכל ערב שבת, כשטליתו משתלשלת על פניו, וכל מי שבא, הרכין ראשו תחת ידיו, והיה מברכו. פעם בא אדם אחד לעירו ונכנס לבית מדרשו. ראה שכל מי שמרכין ראשו תחת ידי הרב, מתברך מפיו. בא גם הוא והרכין ראשו. הגביה הרב טליתו מעל פניו ואמר לו "אותך אברך ביום ראשון, ברצות ה' ". שבת שם האורח, אבל במוצאי שבת היה אנוס להמשיך בדרכו. ויתר על ברכת הרב ורכב על סוסו. החל תועה בחשכה, ולפתע ראה בית בשדה, ואור בוקע מחלונותיו. שם פעמיו אל הבית, קשר את סוסו לאילן סמוך ונכנס פנימה. קיבל פניו זקן אחד, ואמר לאשר היו שם תפסוהו! עמד האיש ורעד. לפתע בא שם אדם אחד ואמר 'אל תחרצו דין בלא משפט!' מיד הובאו מאזנים, והחלו לשקול את עוונותיו הרבים מול הזכויות המעטות. בא אותו אדם והשליך אדרת חורף כבדה על כל הזכויות והכריע את הכף. אמר הזקן 'פטור אתה'. לפתע מצא עצמו בשדה החשוך. אין בית ואין נרות ואין אנשים, רק סוסו קשור באילן סמוך. נפל עליו פחד גדול, אשר סמר שערות בשרו. בתוך כך הביט, וראה את האדם שהצילו עומד על ידו. שאלו ברעדה 'מי אתה, והיכן אני עתה?' אמר לו 'זוכר אתה שנסעת בחורף אחד בשדה, ואני הלכתי ברגלי. הקור היה נורא, ואתה העלית אותי לעגלתך. רעדתי מקור, והורדת את מעילך וכיסתני בו, והעגלון כעס עליך על שנותרת בלא מעיל בכסותך אותי. בינתיים נפטרת לבית עולמי, ועתה הבהילוני מן העולם העליון. אמרו לי מהר, מלאכי חבלה תפסו באיש חסדך. קח את המעיל והניחו על כף המאזנים להצילו מידם! עלה האיש על סוסו ושב אל העיר. בבוקר עלה לבית הכנסת וספר לרבי יהודה החסיד מה שנעשה עמו. אמר לו 'חזיתי זאת בערב שבת, ומשום כך דחיתי את ברכתך ליום ראשון כדי שלא תצא לדרך במוצאי יום השבת ולא נרמזת'.

[יוסף דעת]

סוכות

- ❖ במדרש אמרו, למה עושים סוכות אחר יום הכפורים כלומר שהיה ראוי להיות אחר הפסח כמו שנאמר כי בסוכות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים, שאם יצא דינם חובת גלות יהיו גולים, וזה יפלא לכל קורא וכי בזה יפטרו מן הגלות והוא יושב כמלך במושבו ומצטער פטור מן הסוכה.
- ❖ לכן טהור ידיים יוסיף אומץ לייחד מעות אשר יודע בודאי הגמור בהם כי לא באו לו בשום איסור ויעשה המצוות בהם ובזה יראה וירצה, וכן לא יעשה אדם סוכתו לכתחילה בקרקע של חברו שלא מדעתו וכן לא יעשנה בקרקע שהיא של רבים שגוזל את הרבים, ועוד החמירו לכתחילה שלא ישב אדם בסוכת חבירו שלא מדעתו. ואף גם זאת היא זהיר כל אדם אם נמצא אצלו הדס או שאר דברים העשויים לסכך שלא יקצצנו הוא בעצמו את הסכך מפני שסתם שדוניהם ויערים של גוים גזולים הם ושמה מישראל גזולה, אלא יקנה אותם מן הגוים ויניח אותם לגוי לקצץ שיהיה לגבי ישראל יאוש שכבר ודאי נתיאשו הבעלים וגם שינוי רשות, ואפילו ברשות הגוי היא נזהר שלא לקצוץ משום דאז לא יהא שינוי רשות משום דהיאוש נעשה ביד ישראל, וכן הדין בערבות לולב.
- ❖ סגולת הסוכה להגן על האדם בעת צרה- ושומע לנו ישכון בטח ושאנן מפחד רעה כי כן היא סגולתה של מצווה זו כמו שאמרו בזהר פרשה תצוה שסגולתה להגן על האדם בעת צרתו זה לשונו, ובעי עמא קדישא למיתב תחות צלה ברזא דמהימנותא ומאן דיתיב בצלא דא יתיב באינון יומין עילאין לעילא לחפייא עליה ולאגנא עליה בשעתא דאצטריך.
- ❖ קדושת הימים שבין יו"פ לסוכות וטעם שאין אומרים בהם תחנון- אמרו הראשונים כי ארבע ימים שבין יום הכפורים לחג הסוכות נזכרים ונעשים כימים מקודשים כי הם מקודשים שקדשום שמים בכמה קדושות, הן מצד שהם ימים שבין שתי קדושות יום הכיפורים וקדושת החג והם כחול המועד, והן מצד שבהם עוסקים על הקודש כל איש ישראל במצוות סוכה ולולב וארבעה מינים ומעשים האלו מביאים את האדם לזכור את ה' אלהיו לאהבה אותו ולדבקה בו ולשמוח בשמחה רוחנית לעבוד את ה' בשמחה ובטוב לבב. ועל כן הארבעה ימים האלה כיום טוב הם לישראל וכמו שאמרו במדרש שהביא הטור ריש הלכות ראש השנה שאמר, במוצאי הכיפורים עוסקים במצות סוכה ולולב ואין עושין עוונות ולכך קוראין יום טוב ראשון - ראשון לחשבון העוונות, ועד אמרו טעם לפי שבאלו הימים נשלמה בנית בית המקדש של שלמה המלך ע"ה ועל כן הם כיום טוב ואין נופלין על פניהם בהם.
- ❖ ובכן בתנו אל לבו כן לא יחוש ולא יקפיד על ההוצאה של יום טוב כי ממנו יתברך הכל ומידו נתנו לו, ואיך יעלה בדעתו לפקפק בענין אחר שהוא רואה בעצמו כי זהו כוונת הבורא להרבות כל מיני שמחות בחג הקדוש הזה זמן שמחתנו כמו שנאמר ושמחתם לפני ה' אלהיכם שבעת ימים, והוא יתברך נותן לו יד לעשות והוא יצמצם ממון שאינו שלו ויתרצה במה שימצא להקל מעליו, חלילה לאיש הישראלי לעשות כן, וישמח בכל הטוב אשר נתן לו האל יתברך לשם שמחה של מצוה ויבטח בשם ה' וישען באלוהיו, ויכולה היא שתרחם עליו להמציא בשפע מזונותיו כי כאשר יפתח ידו לכבוד הרגל כן יפתחו לו מן השמים לתת לו ארוחתו ארוחת תמיד בכפלים.

[חמדת ימים]

ודרך זויים תוכוזות מוסר (משלי ו, כג)

הלכה- בשמירת הלשון

ט.אם נעשה דבר שלא כהגון, ובא ראובן ושאל לשמעון, מי עשה את הדבר הזה? אפלו אם הוא מבין, שראובן חושדו בזה, אסור לו לגלות מי שעשה את הדבר, אפלו אם ראה בעצמו, רק ישיב, אני לא עשיתי את הדבר.

ע.וכל זה אם על ידי תשובתו זו לא ידע עדין השואל מי עשה את הדבר. אבל אם על ידי זה ממילא יודע לו מי העושה, כגון שלא היה לו הספק כי אם על שניהם, תלוי בזה, אם הוא באמת דבר שאינו הגון, נראה שמותר לדחות זה מעל עצמו אף שממילא יתגלגל הדבר על חברו. אבל אם באמת דבר זה איננו עולה, רק להשואל נראה שהדבר הזה הוא עולה צריך עיון אם מותר להשיב לו אפלו בלשון אני לא עשיתי את הדבר כיון שעל ידי זה ממילא יתגנדר הדבר על חברו.

ע.א.אף באפן שהתבאר לעיל שמותר לו להשיב אני לא עשיתי, זהו מצד הדין, אבל ראוי לבעל נפש, שיעשה לפניו משורת הדין, ולא ישמיט את עצמו מזה, במקום שיכול להיות שיתודע להשואל, ויתבייש פלוני על ידי זה. ויותר מזה מצינו בסנהדרין בכמה תנאים, שהטילו על עצמם האשמה, כדי שלא יתודע מי הוא החוטא. וכתב ב"ספר חסידים": ואם הוא בחבורת בני אדם ונעשה דבר אחד שלא כהגון, ולא נודע מי החוטא, צריך שיאמר, אני הוא שחטאתי, אף על פי שלא חטא. וכל זה מדבר במקרה שדבר זה איננו נוגע בעצם לשואל, רק שרוצה סתם לידע מי עשה את הדבר הזה. אבל אם הדבר הזה נוגע לו מבאר דינו בהפץ חיים הלכות רכילות כלל טי.

מעשה

על הג"ר יחיאל וילנסקי זצ"ל אב"ד תל אביב מספר בהקדמת ספרו 'תורת יחיאל': 'הנהגתו בשמירת לשונו היתה מפלאה ביותר. במשך עשרות שנות כהונו פדין ואב"ד, לא ספר מאומה בביתו על הקורה בדיונים שבפניו, ובני המשפחה לא ידעו כלל על המתרחש בבית הדין, גם כשעסק בענינים אלו בביתו או דרך טלפונים לא ספר על הנושא המדבר ולא דן בו עם משפחתו כלל.

כשרצו לשמע ממנו את דעתו על רב פלוני או מוסד מסים, לא זו בלבד שלא ענה כהוא זה על השאלה, אלא שאף לא נראתה שום תנועה של מורת רוח בפניו, וכאלו לא נשאלה השאלה כלל, וזאת למרות שהיה מדבר באישים ובארועים שהוא נאבק עמם רבות, ונהל מערכות כנגדם, ולא הסכים כלל עם דרכם, ואף סבל מהם עבור כה.

מוסר-

ואם מדבר לשון הרע על חברו ומעורר מדנים עליו, הוא מעורר בזה למעלה את המקטרג הגדול על כלל ישראל, ונותן בזה כח להשטן שיקטרג על ישראל. ועל ידי זה הורג כמה אנשים בכמה מדינות. כדאיתא בזהר הקדוש פרשת פקודי [תרגום]: יש רוח אחת שעומדת על כל בעלי לשון הרע, שכאשר מתעוררים בני אדם בלשון הרע, או אדם אחד שמתעורר בלשון הרע, אז מתעוררת אותה רוח הרעה הטמאה שלמעלה, הנקראת סכסוכא, והיא שורה על אותה התעוררות של הלשון הרע, שהתחילו בה בני האדם, והיא עולה למעלה וגורמת בזה ההתעוררות של לשון הרע, מות וחרב והרג בעולם. או לאותם שמעוררים לצד הרע, ואינם שומרים פיהם ולשונם, ואינם חוששים על זה, ואינם יודעים שבהתעוררות שלמעלה תלויה ההתעוררות שלמעלה, בין לטוב בין לרע כו', וכלם מקטרגים לעורר לאותו נחש הגדול, שיהא מקטרג על העולם, וכלם בשביל אותה ההתעוררות של לשון הרע, כשקיימת ההתעוררות שלו למטה. ומזה נוכל לידע את גדל החרבן, שמחריבים בעלי הלשון את כלל ישראל. והנה מצינו בתורה, שאם אחד גזל לחברו, תקונו, שישב הגזלה לבעליו, ואם צערו ובישו, תקונו, שיפייסנו וימחל לו אכן מי שמרגיל עצמו בזה החטא, ובודאי נתעורר על ידו המקטרג הגדול לקטרג על העולם. מי יודע כמה בני אדם ירדו מנכסיהם על ידו, וכמה מתו על ידו. ואף שבדיני אדם לא נוכל להענישו על זה, אבל דיני שמים, שהוא אפלו על גרמא בודאי לא ינקה מזה. ועל כן השומר נפשו, ישמר את עצמו מזה מאד מאד. והנה כאשר יתבונן האדם הנלבב בדברי זהר הקדוש הנ"ל, ויביט בעיניו פקיקא את הנולד על ידי דבורו, ימלא פחד ורדת וזיע מלדבר שום לשון הרע על חברו. ('שמירת הלשון', שער הזכירה, פ"ב. וח"ב, פ"ב. ומהקדמת החפץ חיים)

כרטיס ברכה לכם לך שלוחה מעיומקא דליבא ממארגני העלון, המברכים אתכם ואת כל בני ביתכם, וכל קרוביכם בכלל עם ישראל, שנזכה כולנו לפתקא טבא - לחיים טובים ארוכים ומתוקנים. שתחול עלינו שנה טובה ומבורכת בכל מכל כל, שתהא שנה של עמל התורה והיראה, המשך שגשוג ועלייה רוחנית וגשמית לטובה ולברכה שנזכה להגדיל תורה ולהאדירה. שנת ישועות וריבוי זכויות, עשייה מבורכת בכל המישורים שנת שלום ואחדות, שלוה ונחת, בחירה טובה ובריאות שלימה. בשורות טובות, פרנסה טובה בריווח ונקל, שלום בית והצלחה בחינוך הילדים. שנתברך בכל הישועות ברחמים אמון כן יהי רצון.

העלונים וזכות ארגוני קריאת תהלים וקריאת שיר השירים בשבת קודש מוקדשים לכל הישועות לכלל עם"י:

לעילוי נשמת:

אדיבה בת רחלה ז"ל, זכיה בת סעידה ז"ל. עזרא בן רחל ז"ל, נחום נגי' בן סעידה ז"ל, שרה בת סעידה ע"ה, דוד רימון בן זכיה ז"ל. צלחה בת אסתר ע"ה, יונה בן חממה ז"ל, טל אסתר בת דליה ע"ה, יצחק בן סביחה צביה ז"ל, מלכיה בת סעידה ז"ל, ורדה בת רבקה ז"ל, משה בן גורג'יה ז"ל, חיים בן זכיה ז"ל, פנינה בת זכיה ע"ה, טל בן לאה ז"ל, דוד בן סבריה ז"ל בכלל כל מתי ישראל.

להצלחה בלימוד התורה, ביראת שמיים ולתשובה שלימה של כל צאצאי ישראל בפרט לכל זרעם וזרע זרעם של עזרא בן רחל ז"ל ונחום נגי' בן סעידה ז"ל וכל ב"ב וקרוביהם בכלל כל עם"י.

לרפואה שלמה של כל חולי עם"י בפרט - דניאל חיים בן רות, תמר בת נעמה, אפרת בת קרן, אביגיל איילת בת יוכבד, וששתמיד בריאות עם"י.

להצלחת ת"ת וגני 'צלילי' נועם אורות', ת"ת 'דברי יחזקאל' וחסה"ב תורה ומדע מבשרת ציון להצלחת התורמים ולכל בני ביתם ברוחניות ובגשמיות בכלל כל עם"י